

Analyzing Frequent Proportions in The Evolution of The Walls and Facades of Imam Khomeini (RAH) Square in Tehran

Razieh Fathi¹, Ali Asgari^{2*}

1- M.A. in Architecture, Faculty of Art and Architecture, University of Science and Culture, Tehran, Iran

2- Assistant Professor, Department of Architecture, Shahr-e-Qods Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Article History

Received: 2023-08-03

Accepted: 2023-09-03

ABSTRACT

Introduction

The urban landscape, whether as the internal or external constituent elements of the city façade, is considered one of the indicators based on which the quality of the city is assessed and judged. The visual and physical qualities of the urban space, as a place where citizens attend, play a significant role in promoting vitality and belongingness in the environment. Among various items, the order and proportions of the constituent components of urban walls and facades increase the above-mentioned qualities in urban squares. Order and harmony, in addition to structural diversity, can be effective in forming visual and physical identities of urban walls. Their influence is enhanced by the repetition of design principles and the ingrained rules like proportions and geometry used in the historical buildings in the context. In other words, to connect the appearance of the newly built spaces in contemporary cities to the physical identity in the historical body of authentic places, it is required to read and perceive effective and appropriate physical rules, measures, and orders applied in authentic places. Associating and repeating the proportions used in authentic facades and walls in newly built ones can help to create legible, diverse, and beautiful platforms. As an example, one can refer to Imam Khomeini (RAH) Square (Tüpkhâneh Square), as one of the most important and oldest urban government squares in Tehran, where, despite many changes made during its historical course (from the Nasserî period to the Pahlavi II period), many commonalities have been used in its design. Therefore, the present research compares the geometric patterns and proportions used in the walls of this square in three periods (the Nasserî, Pahlavi I, and Pahlavi II periods) with emphasis on the architectural changes and developments that occurred in Iran from the Nasserî period to the present era. In addition to the identification of common and repeatable elements in the physical evolution of the square body, this comparison can also present solutions for contemporary designs.

Materials and Methods

The present study is applied-developmental mixed-method research carried out using an interpretive-historical approach. In the quantitative part, the quantitative characteristics of the length and proportions are investigated and the qualitative addresses the content affecting the façade. For this reason, the present research has a mixed nature, whose quantitative aspect is preferred to its qualitative aspect due to its emphasis on the proportions more than other main effective factors. Through the interpretive-historical approach applied, the required data were collected from pictorial documents on the case study, as indicative and inferential evidence, and then, from secondary documents and through observations to strengthen the validity of the research. So, drawing methods were applied to show the geometric proportions applied in the square in all three historical periods studied, and analyze the obtained data and calculated aspect ratios. To this end, the facades

* Corresponding author: ali.asgari@iau.ac.ir

and walls were drawn, the aspect ratios of the components of the facades and walls were compared with those known as Iranian-Islamic aspect ratios, and the frequency of each was shown.

Findings

In the first period studied (Nasseri period), the most widely used aspect ratios in the main geometry of the facades as well as the openings in them were $\sqrt{1}$, $\sqrt{5}$, and $\sqrt{7}$, respectively. Regarding the aspect ratios used in the outstanding buildings on each facade, such as the entrances of Bab Homayoon Street and Nasseri Street on the southern facade of the square, the aspect ratio of $\sqrt{2}$ or 1.414 is the most frequent one. In addition, the facade of the Imperial Bank of Persia on the eastern side shows an aspect ratio of $\sqrt{3}$, which is one of the Iranian-Islamic aspect ratios. In the second period studied (Pahlavi I period), the application of golden ratios of Iranian architecture, i.e., $\sqrt{3}$ and $\sqrt{2}$, has increased significantly, which is obvious in the changes in the buildings constructed around the square during the transition from the Qajar period to the Pahlavi I period. Although one can see some features of Western architecture and culture dominating the external structure of the walls of the square, including municipal and telecommunications buildings in the north and south walls, and the Imperial Bank of Persia in the east wall, the geometric principles and Iranian-Islamic aspect ratios have been preserved as the representatives of the identity and originality of the square. It should be noted that the aspect ratios of $\sqrt{1}$ and $\sqrt{5}$ are observed in the Nazmiyah building, and the Imperial Bank of Persia, the aspect ratio applied in the previous period, i.e., $\sqrt{5}$, was preserved, despite major physical and formal changes in it. Also, in the telecommunications building, the aspect ratio of $\sqrt{7}$ is dominant, according to which one can explain that in the Pahlavi I period, the aspect ratios applied in the facades of the buildings around the square were all influenced by Iranian-Islamic aspect ratios and based on irrational numbers. In the third period studied (Pahlavi II period), most lines and elements used in the facade appeared without any specific aspect ratio and logical reason, and sometimes accidentally, indicating the arrival of a pattern with no identity and cultural validity into the square's architecture. Looking at the architecture of the Tüpkhâneh Square in the studied third period, which coincides with the end of the Pahlavi II period and the beginning

of the Iranian Revolution period (the present era), one can find that due to the arrival of modernism and its consequences, the importance of proportions and geometric relationships in the architecture of buildings has been gradually reduced. However, the existence of the buildings from the previous eras shows the aspect ratios applied in buildings during them to some extent.

Conclusion

According to the abovementioned, it is clear that proportions and geometric relationships are considered among the most important factors forming the facades and walls of urban squares. In addition to defining the identity and originality of urban spaces, they influenced their environment and visual quality. Therefore, the physical identity of Imam Khomeini (RAH) Square can be read and perceived only by relying on the physical order and harmony in its walls. The order and proportions (aspect ratios) used in the facades of the surrounding buildings represent the evolution of the square during various periods. Although the walls and facade of the studied square have experienced many functional and temporal changes during historical periods, the historical continuity of the durability of the buildings has shown a remarkable and significant effect of the studied indicator, which would continue for several decades. The structure of the walls of the buildings around the square in the first (Nasseri) and second (Pahlavi I) periods indicates the existence of a specific proportional system in all parts of the facade. The origin of such order and coherence in the buildings constituting the facades of urban squares can be found in the mental structure of the architects and masters of those times. It is a factor that was gradually forgotten in the architecture of the buildings around the squares in the subsequent periods.

The results show the various and scattered presence of Iranian-Islamic aspect ratios of $\sqrt{1}$ (square), $\sqrt{2}$, $\sqrt{3}$, and $\sqrt{5}$ in the components and overall structure of the facade of Imam Khomeini (RAH) Square on its four sides in all three historical periods studied. Such order and harmony were associated with the greatest and most diverse compositions in the first and second periods studied, respectively, while in the third period studied, they gradually decreased due to the "change in the construction pattern" and "increased height of the surrounding walls".

COPYRIGHTS

©2022 The author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, as long as the original authors and source are cited. No permission is required from the authors or the publishers.

HOW TO CITE THIS ARTICLE

Fathi R. Asgari A. Analyzing Frequent Proportions in The Evolution of The Walls and Facades of Imam Khomeini (RAH) Square in Tehran. Urban Economics and Planning Vol 4(2):228-242. [In Persian]

DOI: 10.22034/UEP.2023.409994.1390

واکاوی تنشیات پر تکرار در تحولات جداره میدان امام خمینی (ره) تهران

راضیه فتحی^۱; علی عسگری^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران

۲- گروه معماری، واحد شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

مقدمه

منظور و سیمای شهری در پوسته ظاهری و بیرونی عناصر تشکیل دهنده شهر، یکی از شاخصهای نقد و قضاویت کیفیت شهری به شمار می‌رود. کیفیت بصری و کالبدی فضاهای شهری به مثابه محلی برای حضور شهر و ندان، تأثیر بسزایی در ارتقای سرزندگی و تعلق خاطر در محیط دارد. در این بین نظم و تنشیات در اجزای تشکیل دهنده جداره‌ها و نماهای شهری، موجب افزایش این کیفیت در میادین شهری می‌شود. نظم و هماهنگی در عین گوناگونی ساختاری، می‌تواند در ایجاد هویت‌های بصری و کالبدی جداره‌های شهری نیز مؤثر واقع شود. این تأثیر به واسطه تکرار اصول طراحی و ریشه‌دار بودن قواعدی همچون تنشیات و هندسه به کارفته در بنایهای تاریخی آن بستر تقویت می‌شود. به دیگر سخن، پیوند چهره فضاهای نوساخته در شهرهای معاصر با هویت کالبدی موجود در بدنۀ تاریخی مکان‌های دارای اصالت، نیازمند خوانش قواعد، تدایر و انتظام کالبدی کارا و مناسب آن‌هاست. این موضوع می‌تواند با تداعی و تکرار تنشیات به کارفته در سطح با هویت، در جداره‌های جدید، بسترهای خوان، متتنوع و زیبا را بیدآورد. میدان امام خمینی^(ره) (میدان توپخانه) به عنوان یکی از میادین مهم و باسابقه شهری- حکومتی در تهران، از جمله نمونه‌های حائز اهمیت در این عرصه بوده که با وجود تغییرات متعدد در سیر تاریخی خود (دوره ناصری تا پهلوی دوم)، از مشترکات زیادی در طراحی استفاده کرده است. به این ترتیب، پژوهش حاضر با تأکید بر بررسی تغییرات و تحولات رخداده در جریان‌های معماری ایران در گذار از دوران قاجار ناصری تا عصر حاضر، الگو و تنشیات هندسی موجود در جداره‌های این میدان را مقایسه می‌کند. این روند ضمن شناسایی عناصر مشترک و تکرار پذیر در تحولات شکلی بدنۀ میدان، می‌تواند معرف راهکارهایی در طراحی‌های معاصر نیز باشد.

اطلاعات مقاله

تاریخ‌های مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۱۲
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۲

کلمات کلیدی

انتظام کالبدی
تنشیات
جدارهای شهری
روابط هندسی
میدان توپخانه

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی - توسعه‌ای بوده و از لحاظ ماهیتی نیز در رسۀ تحقیقات آمیخته (کمی - کیفی) و ابسته به راهبرد تفسیری - تاریخی جای می‌گیرد. سامانه جست‌وجوگر این تحقیق با توجه به ابستگی به کمی طول و تنشیات از جنبه کمی و جهت شناسایی محتوای تأثیرگذار بر نما از جنبه کیفی برخوردار بوده است. به همین دلیل، می‌توان بیان کرد که پژوهش حاضر ماهیتی آمیخته داشته که به جهت تأکید بیشتر بر تنشیات در مقایسه با عوامل تأثیرگذار اصلی، وجه کمی بر وجه کیفی ارجحیت دارد. در خور یادآوری است که برداشش رویکرد تفسیری - تاریخی ابتدا بر پایه اعتبار اسناد تصویری و برداشت شده از میدان به عنوان قرابین معرف و استنباطی و در ادامه به کمک اسناد ثانویه و مشاهدات میدانی از وضعیت حال، جهت تقویت روایی تحقیق، بهره برده است. در این راستا برای نمایش تنشیات هندسی در هر سه دوره تاریخی میدان، روش‌هایی ترسیمی برای تحلیل داده‌ها و نسبت‌های محاسباتی استفاده شده است. این موضوع با ترسیم نمایها در گام نخست، مقایسه تنشیات

میدان دارد. با نگاهی به معماری دوره سوم میدان تپخانه که مصادف با اواخر دوران پهلوی دوم و اوایل انقلاب اسلامی نیز هست، می‌توان دریافت که به جهت ورود جریان مدرنیسم و پیامدهای ناشی از آن، مقوله تناسبات و روابط هندسی در معماری بنها به تدریج تقلیل پافته است. البته وجود بنای‌های باقی‌مانده از دوران قبل تا حدودی نسبت‌های قبلی را نمایش می‌دهد.

اصلاح در جزئیات تشکیل‌دهنده جداره با تناسبات ایرانی-اسلامی و نمایش فراوانی هر یک از تناسبات در گام پایانی صورت گرفته است.

یافته‌ها

در دوره اول (عهد ناصری)، بیشترین تناسبات به کاررفته در هندسه اصلی نمایهای همچنین، بازشویی موجود در آن، به ترتیب مربوط به اعداد ۷۵، ۷۶ و ۷۷ بوده است. پیرامون تناسبات به کاررفته در بنای‌های شاخص هر جداره مانند دروازه خیابان باب همامیون و خیابان ناصری در نمای جنوبی میدان نیز می‌توان بیان کرد که عدد ۷۲ و یا ۱/۴۱۴ به‌وقور در سطح نما یافت می‌شود. علاوه بر این، نمای منتبه به بانک شاهی در جداره شرقی میدان نیز دارای تناسب ۷۳ بوده که خود جز تناسبات ایرانی-اسلامی محسوب می‌شود.

در دوره دوم (پهلوی اول)، فراوانی تناسبات طلایی معماری ایرانی یعنی ۷۳ و ۷۲ افزایش چشمگیر داشته و این موضوع در تغییرات و تحولات روی داده در بنای‌های اطراف میدان در سیر گذار از دوران قاجار به پهلوی اول مشهود است. اگرچه در ساختار ظاهري جداره‌های سازنده میدان که مشکل از ساختمان‌های شهیداری و مخابرات در جداره‌های شمالی و جنوبی و بانک شاهی در جداره شرقی بوده؛ جزئیاتی از معماری و فرهنگ غربی ریشه دوانيده است، ولی اصول هندسه و نسبت‌های ایرانی-اسلامی بهمثابه نمودهایی معرف هویت و اصالت میدان همچنان حفظ شده‌اند. درخور یادآوری است که ساختمان نظمیه دارای تناسبات ۷۱ و ۷۵ بوده و این تناسبات در ساختمان بانک شاهی برغم برخورداری از تغییرات و تحولات کالبدی و فرمی عمد، به صورت پیشین خود یعنی عدد ۷۵ بوده است. همچنین در ساختمان مخابرات نیز تناسب عدد ۷۷ غالب بوده که به موجب آن می‌توان تبیین کرد؛ در دوره پهلوی اول تناسبات موجود در نمای بنای‌های پیرامون میدان همگی متأثر از تناسبات ایرانی-اسلامی و برپایه اعداد اصم بوده است.

در دوره سوم (پهلوی دوم)، اکثریت خطوط و عناصر به کاررفته در سطح نما بدون هیچ‌گونه تناسب مشخص و دلیل منطقی و گاه به صورت اتفاقی بروز یافته است، که نشان از ورود جریانی فاقد هویت و اعتبار فرهنگی به معماری

نتیجه‌گیری

بر اساس آنچه که بیان شد، روشن است که مقوله تناسبات و روابط هندسی از جمله مهم‌ترین عوامل شکل‌دهنده به جداره‌های میدانی شهری بوده که علاوه بر تعریف هویت و اصالت فضاهای شهری، بر کیفیت محیطی و بصری آن نیز تأثیرگذار بوده است. از این‌رو خواشش هویت کالبدی میدان امام خمینی^(۱) تنها با انکا بر انتظام کالبدی و هماهنگی موجود در جداره‌های آن امکان می‌پذیرد. در حقیقت نظم و تناسبات به کاررفته در نمای ساختمان‌های پیرامونی معرف هریک از دوران تاریخی میدان است. اگرچه در ادوار تاریخی، تغییرات و تحولات بسیاری ناشی از دگرشاهی کارکردی و زمانی در جداره‌های میدان ایجاد شده است، ولی استمرار تاریخی ماندگاری اینها، اثر شاخص و معناداری را نمایش دهد و تا چند دهه استمرار یابد.

آنچه در ساختار جداره‌های بنای‌ای پیرامونی میدان در دوره‌های اول (قاجار ناصری) و دوم (پهلوی دوم) واضح و مشخص است، نشان‌دهنده وجود یک نظام تناسباتی مشخص در تمامی بخش‌های نما است. ریشه و منشأ این نظام و انسجام در بدنه‌های سازنده میدان شهری را می‌توان در ساختار ذهنی معماران و استادکاران آن روزگاران جست، عاملی که در معماری بنای‌های دوره‌های بعدی میدان به تدریج به فراموشی سپرده شد.

نتایج نشان می‌دهند تناسبات ایرانی-اسلامی ۷۱ (مربع گون)، ۷۳، ۷۲ و ۷۵ در اجزای و کلیت ساختار نمای‌های چهار طرف هر سه دوره تاریخی میدان امام خمینی^(۲) به شکل متنوع و پراکنده‌ای دیده می‌شوند. این انتظام و هماهنگی در دوره‌های اول و دوم به ترتیب با بیشترین و متنوع‌ترین ترکیبات همراه بوده، اما در دوره سوم، به واسطه «تغییر الگوی ساخت و ساز» و «افزایش ارتفاع جداره‌های پیرامونی» به مرور از رونق کمتری برخوردار است.

مقدمه

است. از این‌رو در پژوهشی پیرامون برخورداری نماهای شهری معاصر از هویت معنایی و کالبدی، نگارندگان با استفاده به روش تحلیلی-استنباطی، معیارهای متنوعی برای هویت کالبدی از دید عموم و کارشناسان مطرح می‌سازند. این پژوهش در ادبیات خود اذاعن داشته که متغیرهایی نظری نظام و همانگی در عین گوناگونی ساختار، بیشترین نقش را در ایجاد هویت کالبدی جداره‌ها دارد و منجر به ارتقای کیفیت بدندهای شهری به عنوان عامل محیطی تأثیرگذار در فضای شهری معاصر نیز می‌شود [۴].

در همین راستا فردپور و همکاران [۹] نیز در پژوهش خود با استفاده از روش آمیخته و با هدف تأکید بر اصالت ساختاری در نمای شهر تهران، ضمن تدوین چارچوبی مفهومی در این زمینه بیان داشتند که جداره‌هایی، اصلی و دارای هویت تلقی می‌شوند که دارای عناصر شاخص و معناداری بوده که پیوسته طی تاریخ استمرار یافته‌اند. همچنین پژوهش حاضر اصل نبیاد برای اصالت در ساختمان‌های عصر پهلوی را «قائم‌به‌ذات و ریشه‌دار بودن» معرفی کرده است.

از دیگر موضوعات مهم و اساسی در حوزه نما و جداره‌های شهری می‌توان به مقوله روح بخشی و تأثیر مؤلفه‌های زیبایی‌شناختی نماهای شهری بر تصور ذهنی شهروندان از فضای شهری اشاره کرد. در این راستا عبداللهی و همکاران [۱۱] بر اساس پژوهشی در این حیطه گفتند که نمای بنایی کی از عوامل اصلی در ارزیابی معتبر توسط عابران است. در حقیقت وجود تضاد و ناهمانگی در فرم و فضای جداره‌های بنایی قدمی و امروزی پایماندهای منفی و سوء بسیاری را بر تصور ذهنی مخاطبان می‌گذارد. از این‌رو نگارندگان پژوهش مورود بحث با هدف یافتن عناصر بصری اثرگذار بر ذهنیت شهروندان با استفاده از مصاحبه با کاربران این فضای گردآوری اطلاعات پرداختند و درنهایت با توجه به نظر شهروندان به این نتیجه دست یافتند که دو عامل رنگ و شیوه معماری بیشترین نقش را در روح بخشی به جداره‌های بنایی ایفا می‌کند [۱۱].

افزون بر این اسنعملی و همکاران [۲] نیز در پژوهشی پیرامون تأثیر مؤلفه‌های زیبایی‌شناختی بر نماهای شهری و نقش این مهم در ارتقای کیفی فضاهای شهری، دریافتند که امروزه به سبب آشفتگی و نابسامانی‌های بصری ناشی از تسریع فریبند ساخت‌وساز، ناهمانگی‌های بسیاری در جداره‌های شهری مشاهده می‌شود. در حالی که ایجاد نظم و همانگی در ارکان و اجزای نما، اصلاح خط آسمان، همانگی در مصالح مصرفی، همانگی در تقسیمات عمودی و افقی، طراحی مناسب و همانگی گرویدی‌ها ... از جمله این مؤلفه‌ها افزایش دهنده کیفیت بصری در فضاهای شهری بوده است. روش گردآوری داده در پژوهش حاضر از طریق مشاهدات میدانی و کسب شناخت عمیق نسبت به جداره مورود نظر بوده و تحلیل داده‌ها نیز با استفاده از روش شبکه‌بندی و درنهایت ارائه یک مدل پارامتریک برای سنجش و تحلیل مؤلفه‌های زیبایی‌شناختی در بدنۀ های شهری صورت گرفته است.

همچنین درباره تنسابات و اصول هندسی به کاررفته در بنای‌های تاریخی ایران نیز، تا کنون تحقیقات متعددی انجام گرفته است. بر این مبنای عطابران و همکاران [۱۲] در مطالعه‌ای به شیوه توصیفی-تحلیلی و با هدف واکاوی تنسابات به کاررفته در حیاط مساجد صفوی اصفهان؛ ضمن تفکیک این مساجد از منظر تاریخی و حاکمیتی دریافتند که سبب بین طول و عرض حیاط مساجد به تنساب ۱/۱۱۸ که جزء تنسابات اصلی ایرانی است، نزدیکی بیشتری دارد.

در همین راستا خیابانیها و زرگ آباد [۱۳] نیز به منظور ادراک تنسابات موجود در مسجد جامع قائن که از جمله پایگاه‌های مذهبی و اجتماعی ایران در دوران ایلخانی به شمار مرفت؛ با استفاده از مشاهدات میدانی و کتابخانه‌ای به گردآوری اطلاعات پرداختند. نتایج حاصل از این پژوهش بیانگر آن است که سیستم تنسابات ایرانی-اسلامی در این مساجد بر پایه اعداد اصم و خواص هندسی مربع، مربيع مضاعف بوده و در مواردی نیز تنسابات طلایی به کارگرفته شده سبب ایجاد تعادل بصری عناصر شده است.

میادین شهری به عنوان یکی از اصلی‌ترین فضاهای باز و عمومی، نقش مؤثری در تعیین حضور جمعی شهروندان در سطح شهرها مهده‌دار است [۱]. از این‌رو جداره‌های محدود به این نوع از فضاهای تأثیر بهسازی در تعیین کیفیت بصری و محیطی فضاهای شهری و چگونگی زندگی شهری و شهروندان دارد [۲] و به این طریق هویت‌های فردی و جمیع یک شهر و شهروندان آن را شکل می‌دهد [۳]. با این‌وجود امروزه به سبب افزایش بی‌رویه و شتاب‌زدگی در فرایند ساخت، اولویت و توجه به طراحی کارا و مناسب جداره‌ها و نماهای شهری به فراموشی سپرده شده [۴] و همین عامل زمینه‌ساز بروز تهدیدهای سوء بسیاری از جمله گسترش الگوهای بدون پشتونه و انتظام کالبدی، ادراکی و ایجاد ترکیب‌های ناتج‌انس شده است که درنتیجه آن می‌توان به فقدان هویت، ناخوایی، عدم تنوع و زیبایی بصری در جداره‌های شهری اشاره کرد [۵-۷]. قیاس آشتفتگی و اغتشاش بصری در جداره‌های شهری امروزی با همانگی و تنسابات موجود در ترکیب عناصر بصری و الگوهای با اصالت، در نمودهای تاریخی، ضمن ایجاد نگرانی‌هایی پیرامون کاهش آرامش بصری و روانی مخاطبان، منجر به عدم ادراک حس هویت و نظاممندی و در پی آن بروز اثار سوء اجتماعی، فرهنگی، رفتاری و ... در آتیهای نزدیک می‌شود [۸]. به همین سبب خوانش جداره‌های شهری اصلی و مناسب، قادر برای اتصال و بهره‌گیری از قواعد، تدبیر و انتظام کالبدی کارا و مناسب، قادر است موجب تداعی صورت تاریخی شهر و همچنین اراثه ملی معنادار برای ساخت نماهایی نظاممند و درنهایت ارتقای کیفیت کالبدی و هویت شهری شود [۹]. به دیگر سخن استمرار معماری، ضمن بهره‌گیری از تجارب و سنت‌های معماری گذشته و همچنین رشد و ارتقای این مهم از حیث فنی و سپس استفاده از آن در معماری معاصر، همواره امری مورد تحسین صاحب‌نظران این عرصه بوده است [۱۰].

به این ترتیب شناخت تغییرات و روابط هندسی، تنسابات و انتظام کالبدی نهفته در عناصر سازنده جداره‌های میدان امام خمینی^(۱) تهران (تپیخانه) در دوره‌های رشد و تحول خود، به عنوان نمونه‌ای ارزشمند از میادین حکومتی-شهری، می‌تواند بستر ساز شکل‌گیری راهنمایی برای طراحان، معماران و سایر پژوهشگران در عصر حاضر، جهت اینها به جداره‌های شهری فاقد هویت و تبدیل آن‌ها به جداره‌های اصلی و نظاممند باشد. حسب آنچه مطرح شد، پژوهش حاضر در پی پاسخ‌گویی به این پرسش بوده که روند طراحی به کارگرفته شده در دوره‌های رشد و تحول میدان امام خمینی^(۲) (تپیخانه) از چه الگو و تنسابات هندسی پیروی کرده است. پاسخ به این مسئله و امداد توجه به تغییرات و تحولات رخداده در جریان‌های معماری ایران در گذار از دوران قاجار ناصری تا عصر حاضر بوده است. به دیگر سخن هدف پژوهش حاضر مطالعه عناصر مشترک و تکرارپذیر در تحولات شکلی بدنۀ میدان تپیخانه در سه دوره تغییرات این میدان است.

بیشینه پژوهش

به طور کلی تحقیقات صورت‌گرفته پیرامون ارزیابی و تحلیل جداره‌ها و نماهای شهری دارای گونه‌های متنوعی بوده که یک قسم از این پژوهش‌ها به بررسی و تحلیل نماهای تاریخی و حائز اهمیت مربوط می‌شود. همچنین این نوع مطالعات، خود به زیرشاخه‌هایی نظری «ازیابی هندسی نماهای ساختمان‌های تاریخی»، «واکاوی انتظام کالبدی موجود در جداره‌های شهری» مخصوصاً بدنۀ های تاریخی و «باکاوی مستخرج از نمای ساختمان‌های تاریخی در بدنۀ ساختمان‌های رهیافت‌های مشرف به خیابان‌ها و میادین تاریخی و «به کارگیری امروزی» تقسیم می‌شود و در هریک از موارد نامبرده به بررسی اثر متغیرهای گوناگون بر چگونگی شکل‌گیری نماها و جداره‌های تاریخی پرداخته شده است.

یکی از مباحث مهم در حوزه جداره‌های شهری مقوله هویت و اصالت‌مداری نماها و تأثیر این مهم بر تعیین کیفیت محیطی و بصری فضای شهری بوده

پیرامون معماری باشکوه روستای ایانه که از جمله روستاهای تاریخی ایرانی بوده که طی قرون متعدد توансه اصالت طرح و تناسیات هندسی خود را حفظ کند؛ بیللان و حسن پورلم [۱۴] جهت نیل به هدف پژوهش که شناسایی الگوهای هندسی موجود در طرح‌های هنری این روستا است؛ با به کارگیری نرم‌افزارهای تحلیلی و هندسی به این نتیجه دست یافتند که تناسیات طلاسی نظیر مستطیل طلاسی، مارپیچ طلاسی، پنج‌ضلعی طلاسی، توالی فیبوناچی، مثلث خیام پاسکال و پیمون تک چارکی در تمامی نمونه‌های عناصر پالان و نما عاملی بوده است.

جدول ۱. پیشینه‌شناسی پیرامون پژوهش‌های مرتبط با موضوع تحقیق حاضر

محدوده پژوهش	نویسنده	سال	متغیرهای تحقیق	نتیجه‌گیری
بازبینی و تکمیل با تأثیر عوامل همانگی	قهمان‌پور، کشمیری و کریمی	۲۰۲۰	تأثیر هویت کالبدی بر جدارهای شهری	اصحابه با کاربران عام فضای نشان از آن دارد که دو عامل نظم و همانگی و از نظر کارشناسان گوناگونی ساختار نقش بیشتری در ایجاد هویت کالبدی جدارهای دارد.
	فردپور، دولت‌آبادی و مهدوی‌نژاد	۲۰۲۲	تأثیر اصالت و معناداری بر هویت کالبدی جدارهای شهری	نمایهای را با اصالت و با هویت می‌دانیم که دارای عناصر شاخص و معناداری باشند که در سیر تاریخ همواره استمرار یافته‌اند.
	اسماعیلی، چاره‌جو، حوریجانی	۲۰۲۰	تأثیر مؤلفه‌های زیبایی‌شناختی بر کیفیت بصیری جدارهای شهری	با توجه به اسناد و مدارک موجود، نظام شکل‌دهی به بدنه میادین حکومتی و غیر حکومتی تناسیات و ابعاد بازشوها، جانمایی و هندسه نمای آن‌ها بوده است.
	عبدالله‌ی، قاسم‌زاده و رهبری‌پور	۲۰۱۳	تأثیر رنگ و شیوه معماری بر جدارهای شهری	اصحابه با کاربران فضای نشان از آن دارد که دو عامل رنگ و شیوه معماری بیشترین تأثیر را در تصور ذهنی شهروندان از ایجاد همانگی و یا ناهمانگی میان جدارهای بنای‌های قیمتی و امروزی دارد.
بازبینی با تأثیر عوامل همانگی و پیشنهاد با تأثیر عوامل همانگی	عطلاریان، مؤمنی و مسعودی	۲۰۱۶	بررسی تناسیات موجود در حیاط مسجد صفوی	بررسی حیاط مساجد صفوی فضای نشان از آن دارد که ضمن استفاده از پیمون ایرانی در ابعاد کلی حیاط مسجد، تابع ۱۱۸.۱ بیشترین تردیدی را به نسبت طول به عرض مساجد دارد.
	ضیایی‌نیا و زرج‌آباد	۲۰۱۶	بررسی تناسیات طلاسی و ایرانی‌اسلامی در مسجد جامع قائمش	واکاوی هندسی و کالبدی عناصر مسجد جامع قائمشان دهنده آن است که تناسیات ایرانی‌اسلامی به کارگرفته در این مسجد برای اعداد اصم و خواص هندسی مربوط به آن بوده است.
	بلیلان و حسن پورلم	۲۰۱۹	بررسی تناسیات هندسی در روستای ایانه	نرم‌افزارهای تحلیلی و هندسی بررسی طرح‌های هنری موجود در روستای ایانه، وجود تناسیات طلاسی در اشکال گوناگون، توالی فیبوناچی، مثلث خیام پاسکال و پیمون تک چارکی را نشان می‌دهند.
بازبینی با تأثیر عوامل همانگی و پیشنهاد با تأثیر عوامل همانگی	جوادی‌نوده، شاه‌چراغی، عنده‌لیب	۲۰۲۲	بررسی تناسیات هندسی منتج از طبیعت در خانه‌های قاجاری اردبیل	نتایج حاصل از بررسی تناسیاتی و هندسی این خانه‌ها بیانگر وجود تناسیات ایرانی و نسبت طلاسی در تمامی اجزای نما و پلان خانه‌های قاجاری اردبیل است.

باشد. بر این اساس، پژوهش حاضر بر حسب هدف از نوع مطالعات کاربردی بوده که با استفاده از روش آمیخته سعی در کشف و استخراج روابط هندسی پنهان و اشکار جدارهای سازنده میدان توپخانه در سه دوره تاریخی آن را داشته. به این منظور در گام نخست و با توجه به مبانی نظری پژوهش دیاگرامی تحت عنوان «مدل عملیاتی پژوهش» تهیه شده و پس از آن با شیوه‌های ترسیمی، محاسباتی و تحلیلی به شناخت الگوهای هندسی موجود در جدارهای شهری این میدان می‌پردازیم.

■ مبانی نظری

منظور و سیمای شهری، از عمده‌ترین شاخص‌های نقد و قضایت برای ساکنان هر شهر به شمار رفته [۲] که به‌مثایه یک پوسته ظاهری و بیرونی توجه و نگاه شهروندان را به خود معطوف ساخته و به این‌وسیله با آنان ارتباط برقرار

مطالعات انجام‌گرفته در این حیطه نشان می‌دهد اگرچه پیرامون مباحث هویت و اصالت‌مندی، زیبایی‌شناختی و تناسیات جدارهای تاریخی تحقیقات بسیاری صورت پذیرفته است (جدول ۱)، ولی این بحث در حوزه تاریخی جدارهای شهری مشرف به میادین تاریخی- حکومتی چندان مورد توجه قرار نگرفته و فقط به بررسی‌های جزئی پالان و نما در این نوع از میادین اکتفا شده است. لذا پژوهش حاضر با تمرکز بر جدارهای شهری میدان توپخانه در سه دوره تاریخی آن به عنوان یکی از میادین مهم و باسایقه شهری- حکومتی در تهران، به طور مشخص به شناسایی الگوهای هندسی و انتظام کالبدی نهفته در آن برای نخستین بار می‌پردازد. بی‌توجهی به این امر می‌تواند به دلیل فقدان منابع مستند در حوزه نهادهای میادین شهری در گذر زمان و یا به جهت نگاه گذرا به مفاهیم اصلی در مطالعات حوزه‌ای سیاست‌گذاری هندسی شهری معاصر، آثار سوء‌بمسیاری بر کیفیت فضاهای تجمع‌پذیر در سطح شهرها داشته

از دیگر مؤلفه‌های تأثیرگذار بر ایجاد تغییرات بنیادین در سطح نماهای شهری می‌توان به عوامل بصری و کارکردی، اشاره کرد [۸] که در این میان تغییرات «طول»، «عرض»، «ارتفاع» و «حجم» به عنوان منظر هندسی، از اهمیت به‌سزایی برخوردار است [۲۶]. برای نمونه، میادین حکومتی دارای مقیاس بزرگتری نسبت به میادین غیر حکومتی بوده و همین عامل سبب شده که عموماً دارای جداره‌های کشیده‌تر و ارتفاع نمای بلندتری نیز باشد [۲۷].

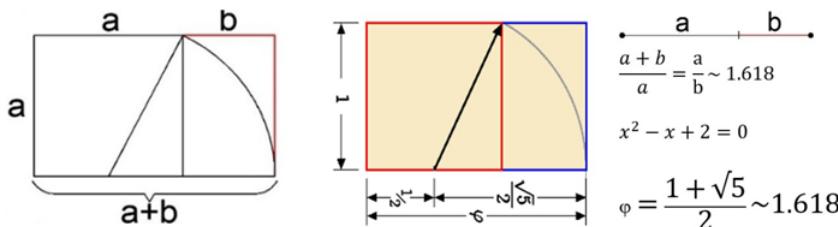
افزون بر آنچه بیان شد، هندسه و تابعیات نیز از جمله عوامل مؤثر بر تعیین کیفیت جداره‌های شهری به شمار می‌روند. در حقیقت اگرچه موضوع تناسب و هندسه در معماری نماهای ادوار تاریخی ایران امری مهم و حائز اهمیت بوده [۱۲]، ولی این مهم در دوران معاصر خود به ویژه اواخر دوران پهلوی اول به سبب ورود انواع الگوهای نوین غیر ایرانی و بیگانه که ریشه در فرهنگ غرب داشته و الهام‌گرفته از تشكیل عملکردی فضاهای در معماری اروپایی بوده است، به تدریج رو به افول رفت [۱۲]. به طور کلی علم تابعیات شاخه‌ای از ریاضیات بوده که پیرامون مجموعه‌ای از نسبت‌ها شکل می‌گیرد [۲۸] و هر سیستم سازمان‌دهی تناسب، نسبت‌های ویژه خود را دارد که علاوه بر تناسب میان تکه‌تک اجزا، در سطح کلان نیز میان هر جزء با کل خود برقرار است [۱۴].

در حوزه معماری نیز هندسه و تابعیات به دلیل برخورداری از ابعاد کمی و کیفی؛ قادر است بر تماشی وجه کالبدی و زیبایی شناسانه آثار معماری اثرگذار باشد. هرچند ممکن است این تابعیات در نگاه نخست بررأی و نظر بیننده پوشیده بماند، ولی ترکیب بصری ایجادشده در یک رشته تجربیات پیوسته می‌تواند پدیدآورنده حس زیبایی باشد [۲۹].

در معماری سنتی ایران، تمامی ابعاد و اندازه‌های به کاررفته بر پایه هندسه بوده و هیچ فعلی بر پایه میل و علاقه سخنی معمار و یا به صورت اتفاقی روی نمی‌داده است [۳۰]. به بیان دیگر هر مجموعه پویا و منتظمی مستلزم وجود هندسه‌ای نظاممند در ساختار کلی خود بوده؛ به طوری که این نظم علاوه بر اجزا بر تمامیت آن نیز سایه افکنده باشد و به این طریق موجات بروز هماهنگی، توازن، تعادل، زیبایی، خلاقیت، کارکردهای ساختاری و... را فراهم آورد [۳۱]. به این منظور معماران سنتی ایران برای خلق اثری نیکو، همواره با به کارگیری هندسه برگرفته از نسبت‌های طلایی و اعداد زرین ایرانی که شامل تابعیات طلایی یا فیبوناچی با عدد ۱/۶۱۸، ۱/۴۱۴ (آیانا و تخت جمشید)، تناسب ۱/۷۳ (کاخ کسری تیسفون) و تناسب ۱/۱۱۸ (کاخ سروستان و کسری) بوده [۳۲]، به طراحی پلان و نمای بنایها می‌پرداختند [۳۰]. همچنین استفاده از نسبت‌های طلایی از دوران باستان به مثابه زیارتین نسبت متقاضی میان دانشمندان و هنرمندان جهان مطرح بوده است [۱۵]. این نسبت‌ها در ساختارهای گوناگون نظیر مستطیل، پنج‌ضلعی، اشکال مارپیچ و مثلث بروز می‌یابند [۳۳]. به مستطیلی که نسبت طول به عرض آن برابر ۱/۶۱۸ باشد؛ مستطیل طلایی می‌گویند (شکل ۱) [۳۳].

می‌کند [۱۶]. در حقیقت جداره‌های شهری عنصری حاوی ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه بوده و به مثابه شناسنامه‌ای معرف میراث فرهنگی آن جامعه نیز است [۱۷]. در سیر برقراری تعامل میان انسان و محیط، عامل مجیط بصری به عنوان فصل مشترک میان آن‌ها بستری را جهت شناخت، ادراک و ارزیابی محیط فراهم می‌آورد [۱۸]. نما حد فاصل میان درون و برون بنا است و به مثابه عنصری سه‌بعدی، محل تلاقي ویژگی‌ها و جنبه‌های خصوصی، معماری بنا و جنبه‌های عمومی و شهری است [۱۹]. از این‌رو می‌توان بیان کرد که نما عضوی از منظر شهری تلقی می‌شود که نقشی فراتر از نقش معمارانه دارد و همواره در سیر تاریخی خود به دلایل گوناگون چهار تغییرات و دگرگشتهای (Variation) متعددی شده است.

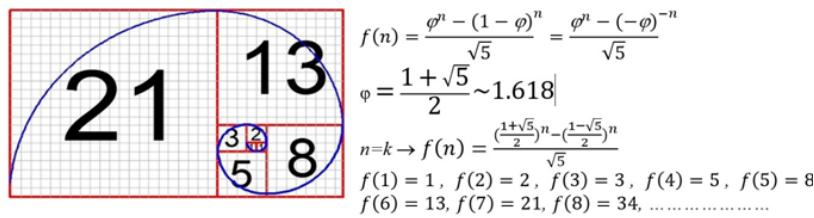
دوره دگردیسی معماری معاصر ایران از اصلی‌ترین و مهم‌ترین علی‌بروز تغییرات و تحولات در نما و سیمای شهری بوده است [۲۰]. این موضوع که با دوران گذار در دورهٔ قاجار و نوگرایی نما در دورهٔ پهلوی همزمان بوده، به تحولات بنیادینی در نمای شهری در دورهٔ پهلوی دوم منجر شده است [۲۱]. همچنین در مذاقه پیرامون تحولات جداره‌های شهری در ایران شاهد بروز بیشتر بروز گرایی نسبت به درون‌زایی هستیم. این جریان که با تغییر و تحول ساختمان‌های کوشکی به ساختمان‌های مجاور خیابان صورت پذیرفت، موضوعیتی تحت عنوان «نمای شهری» و یا «نمای خیابان» را مناساز کرد [۲۲]. از اصلی‌ترین مؤلفه‌های اثرگذار بر این رخداد می‌توان به ظهور تکنولوژی، شرایط اقتصادی و اجتماعی تأثیرگذار بر معماری و تغییر در مضمون معماری داخلی بنایها اشاره کرد [۹]. در حقیقت هدف اصلی از نووارگی معماری ایرانی، نمود معماری با سیما و کالبدی متفاوت نسبت به گذشته بوده است [۲۳]. نکتهٔ حائز اهمیت آن است که معماری و عوامل دخیل در آن تا اواسط دورهٔ قاجار دارای پیوستگی و روندی رو به جلو و قابل درک بوده است، ولی با شروع حکومت پهلوی، تحولی عظیم در جریان‌های معماری آغاز شد تا جایی که در دوران پهلوی دوم، با تبعیت از فرهنگ و مدنیت موجود در غرب، تغییرات و تحولات اساسی‌تری نیز بروز یافت [۲۴]. در این دوره که به عنوان دورهٔ معماری مدرن ایران نیز شناخته می‌شود، معماران سنتی و کلاسیک پیشین که مملو از ارزش‌ها و تجربیات تاریخی بودند، سعی در احیاگری معماری از حیث طراحی و اجرا داشتند؛ به نحوی که در اواسط دهه ۱۳۴۰، حصول معماری ایرانی تنها با الهام گرفتن از اصول و الگوهای معماری سنتی به عنوان زینت و تزئین ساختمان‌های مدرن امکان نزیر بود [۲۵]. ولی تحولات متأثر از ارتقای تکنولوژی در این دوره، منجر به وقوع رویدادهای از جمله بروز گرایی عملکردی و مرتفع‌سازی ساختمان‌ها شد؛ چیزی که تا پیش از آن چندان مرسوم نبود. در واقع معماری شهری در ایران در اوایل دورهٔ پهلوی دوم نقطه اوج اصالت و هویت کالبدی بوده، ولی در اواخر این دوره به تدریج این اصالت و معنا رو به زوال رفت [۲۶].

شکل ۱. نحوه ترسیم مستطیل طلایی و محاسبه نسبت حاصل از آن [۳۴]

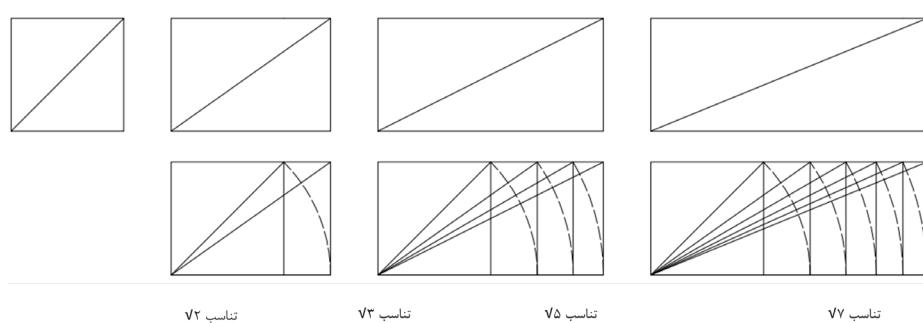
همچنین، مستطیل طلایی در میان آثار اندیشمندان به مثابه عنصری راهگشا برای حل و با کاهش معضلات عمل می‌کند. بر این اساس (شکل ۲) روابط میان توالی فیبوناچی و مستطیل طلایی را تشریح می‌کند.

لئوناردو فیبوناچی ریاضی‌دان قرن ۱۲ و مخترع دنیالله فیبوناچی ضمن مطالعه و تدقیق بر موضوع نسبت‌های طلایی، این مهم را پدیده‌ای منتج از طبیعت دانسته و [۳۳] نیز در این راستا تبیین کرده که بهره‌گیری از توالی فیبوناچی و

شکل ۲. بررسی روابط میان توالی فیبوناچی و مستطیل طلایی [۳۵]

علاوه بر فرهنگ غربی، استفاده از نسبت‌های طلایی در معماری ایران نیز دارای سبقه طولانی بوده و بارها توسط معماران و اساتید سنتی ایران مورد تأکید قرار گرفته است [۳۶]. بر اساس شکل ۳ در معماری ایرانی مستطیلی با

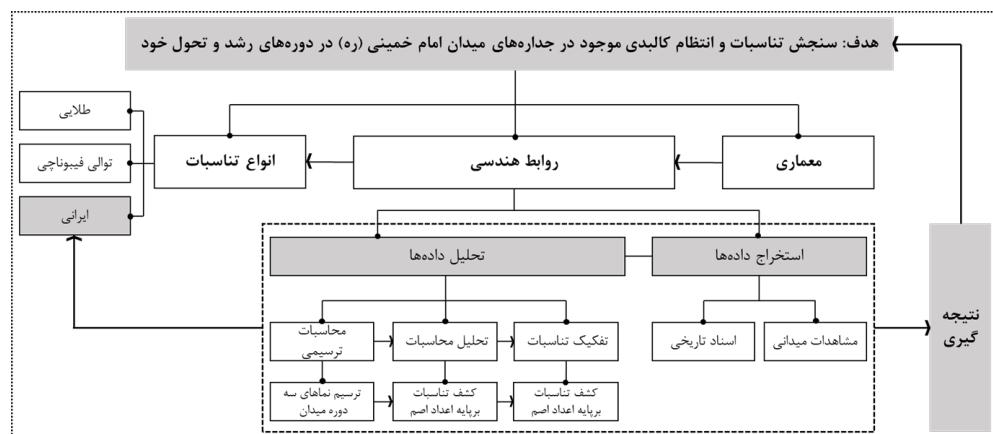

شکل ۳. ترسیم اعداد اصم، بر اساس [۳۷]

مواد و روش‌ها

هدف پژوهش حاضر به دلیل امکان تعیین تناسبات در طراحی نماهای ساختمان‌ها یا جداره‌های فضاهای شهری، کاربردی - توسعه‌ای به شمار می‌رود. سامانه جست‌وجوگر این تحقیق ساخته شده تا توجه به وابستگی به کمیت طول و تناسبات از جنبه کمی و جهت شناسایی محتواهای تأثیرگذار بر نما از جنبه کیفی برخوردار بوده است. به معین دلیل می‌توان بیان کرد که دارای ماهیت امیخته کمی و کیفی است، که به جهت تأکید پیشتر بر تناسبات در مقاسهای اعماقل تأثیرگذار اصلی، وجه کمی بر وجه کیفی ارجحیت دارد.

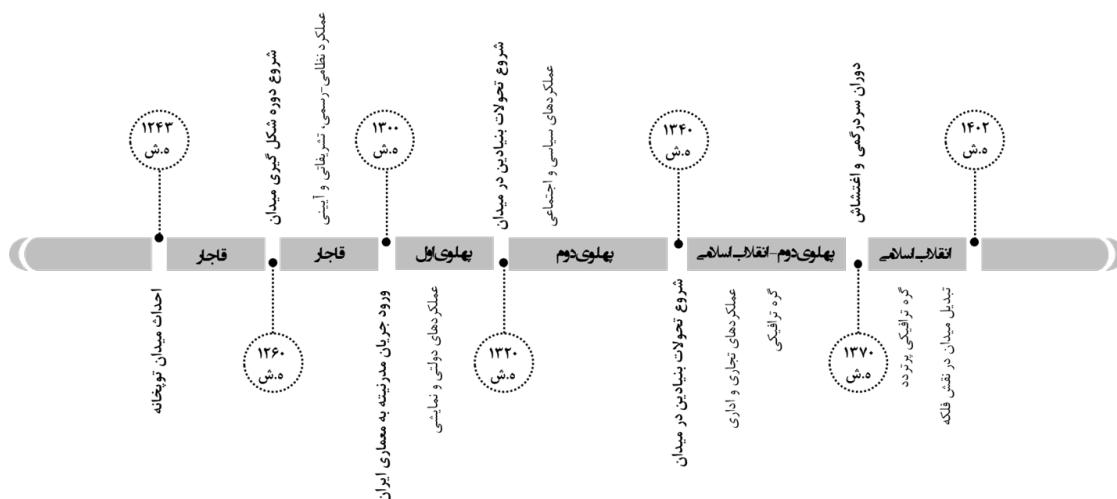
روند پژوهش حاضر با روش تحقیق تفسیری - تاریخی میسر شده است. در موربدپژوهی پژوهش حاضر استنادهای صورت‌گرفته بر ساختار نما و تقسیمات اجزای آن، متکی بر قرایین جمع‌آوری شده از اسناد و نقشه‌های جداره‌های میدان است. این اطلاعات متأثر از تصاویر و نقشه‌های برداشت شده از آن‌ها پیش از تخریب به صورت مستقیم (از طریق مشاهده میدانی) یا غیرمستقیم (از طریق تصاویر) است. به این ترتیب بحث داده‌های تصویری تحقیق به واسطه مستندات میراث فرهنگی مرتبط با میدان امام خمینی (۱) تهران، دارای پایایی و اعتبار درونی است. با توجه به آنچه که بیان شد، دیاگرام ذیل به قصد جمع‌بندی مباحث و همچنین چشم‌اندازی بر فرایند انجام پژوهش ارائه شده است (شکل ۴).

شکل ۴. چارچوب نظری پژوهش

دوره دوم نیز هم‌زمان با روی کار آمدن رضاخان، آغاز دوران پهلوی و جریان‌های مدرنیزاسیون به وقوع پیوست که به تبع خود تغییرات و تحولات جدی را در سیمای شهری و قاب قبلی شهر ایجاد کرد و درنهایت دوره سوم؛ که شهر به طور کلی از معنای گذشتۀ خود افزار شد و کالبد میدان نیز در پی آن با توجه به بروز ارزش‌ها و هنگارهای جدید تغییر بافت و دچار نزول اعتبار فرهنگی، تغییر در بافت و عملکرد شد [۳۹]. به موجب آنچه بیان شد، شکل ۵ و جدول ۲ به شرحی سیر تاریخی و عملکردی میدان توپخانه از آغاز پیدایش میدان تا زمان حال می‌پردازند. بر این اساس می‌توان تبیین کرد که با توجه به داده‌های خواشنیافته از نقشه‌های سه دورۀ یادشده، نمونه‌گیری پردازش نما در تحقیق حاضر از ذات نمونه‌برداری غیر تصادفی و متکی بر «تحولات تاریخی» و «امکان دسترسی به استناد و نقشه‌های مناسب تحلیل در پژوهش حاضر» بوده است.

معرفی اجمالی میدان امام خمینی (ره) تهران
 انتخاب نما که در ادبیات تحقیق نوعی از نمونه‌گیری به شمار رفته، متکی بر دوره‌بندی تحولات میدان امام خمینی (ره) (نام قدیمی: میدان توپخانه) بوده است. میدان توپخانه از جمله میدان‌های شهری- حکومتی در شهرهای قاجاری بوده که نقطۀ اوج و کمال آن منتبث به صورت آشکارا از میدان‌پیشین و هم‌عصر خود قابلیت تمیز و تفکیک دارد [۳۸]. بستر میدان در موقعیت مرکزی تهران واقع است و در زمان پیدایش، خیابان‌های لاله‌زار، باب‌همایون، ناصریه، سفراء، چراغ‌گاز و خیابان مریضخانه در محدوده آن قرار داشته‌اند [۳۹]. تغییرات و تحولات صورت‌پذیرفته در میدان توپخانه از نظر هندسی و کالبدی، آن را به سه دورۀ زمانی تفکیک می‌کند [۴۰]. دورۀ اول میدان با شکل‌گیری آن در عهد ناصری و ایجاد تغییرات جزئی و موضوعی در اجزای آن همراه بوده است [۴۰].

شکل ۵. شناخت عملکردی میدان توپخانه در سیر تاریخی [۴۰]

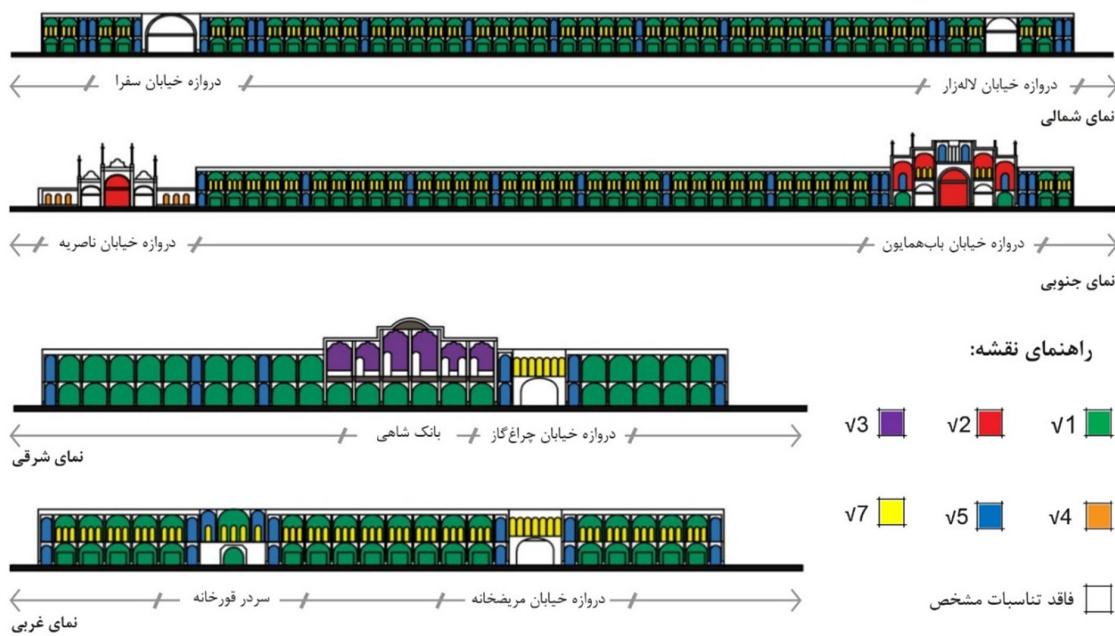
جدول ۲. شناخت تاریخی میدان توپخانه [۴۰]

سال	دوره	رویدادهای مهم	توضیحات
۱۲۶۰ - ۱۲۴۳ ه.ش	دورۀ اول	احداث میدان توپخانه	
۱۳۰۰ - ۱۲۶۰ ه.ش	دورۀ اول	شروع دورۀ شکل‌گیری میدان	۱- تثبیت فرمی میدان و محصوریت آن با بنای‌های پیرامونی ۲- یکپارچگی کلی در بدنۀ میدان همراه با سیمایی هماهنگ
۱۳۲۰ - ۱۳۰۰ ه.ش	دورۀ دوم	ورود جریان مدرنیته به معماری ایران	۱- تخریب الگوی گذشته و ورود جریان مدرنیستی ۲- تسلاط بصری تسبی بنای‌های جدید و کاهش یکپارچگی
۱۳۴۰ - ۱۳۲۰ ه.ش	دورۀ سوم	شروع تحولات بنیادین در میدان	۱- ایجاد تغییرات موضوعی در میدان مطابق با جریان مدرنیستی ۲- تسلاط بصری کامل ساختمان‌های تازه‌آhadath بر بنای‌های قدیمی
۱۳۷۰ - ۱۳۴۰ ه.ش	دورۀ سوم	شروع تحولات بنیادین در میدان	۱- تخریب الگوی گذشته و تحول کالبدی کامل در میدان ۲- تخریب ساختمان‌های خاک ارزش نظیر شهرداری و ... ۳- تسلاط بصری ساختمان مخابرات به سبب تمایز در مقایس ۴- عدم هماهنگی جداره‌های میدان
۱۴۰۲ - ۱۳۷۰ ه.ش	دورۀ چهارم	دوران سردگمی و انتشار	۱- پیامدهای ناگوار تخریب بافت قدیمی میدان ۲- فقدان ماهیت و هویت کالبدی میدان و عدم جایگزینی آن ۳- فقدان یکپارچگی و انسجام در میدان

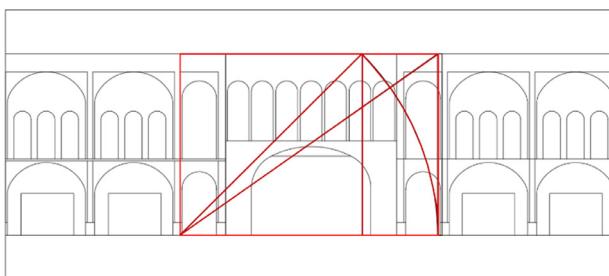
به واکاوی فراوانی تنشیات موجود در هریک پرداخته می‌شود. به این منظور برای حصول نتیجهٔ صحیح از داده‌های محاسباتی در گام نخست باید که این داده‌ها بر اساس نظمی منطقی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته تا به نحوی معنادار قابل تفسیر شوند. از این رو پس از محاسبهٔ نسبت‌های موجود در هر جداره تنشیات عددی مستخرج شده به تفکیک رنگ روی هر نما نشانه‌گذاری شده است.

یافته‌ها

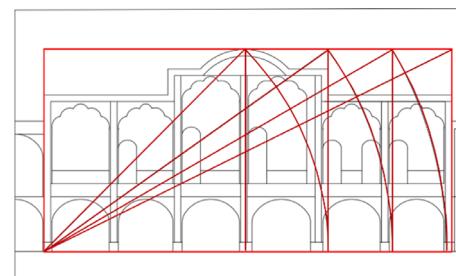
همان‌گونه که پیش از این نیز گفته شد، درک تنشیات هندسی موجود در میدان تپخانه در هر سه دوره منوط به روش‌های ترسیمی و تحلیل داده‌های مستخرج شده از نسبت‌های محاسباتی است. به این منظور پس از خوانش تاریخی میدان، با استفاده از نهادهای ترسیمی، نسبت‌های به کار گرفته شده در هریک از جداره‌ها در سیر تاریخی خود مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و درنهایت

شکل ۶. بررسی تنشیات موجود در نمای میدان تپخانه دوره اول (عهد ناصری)

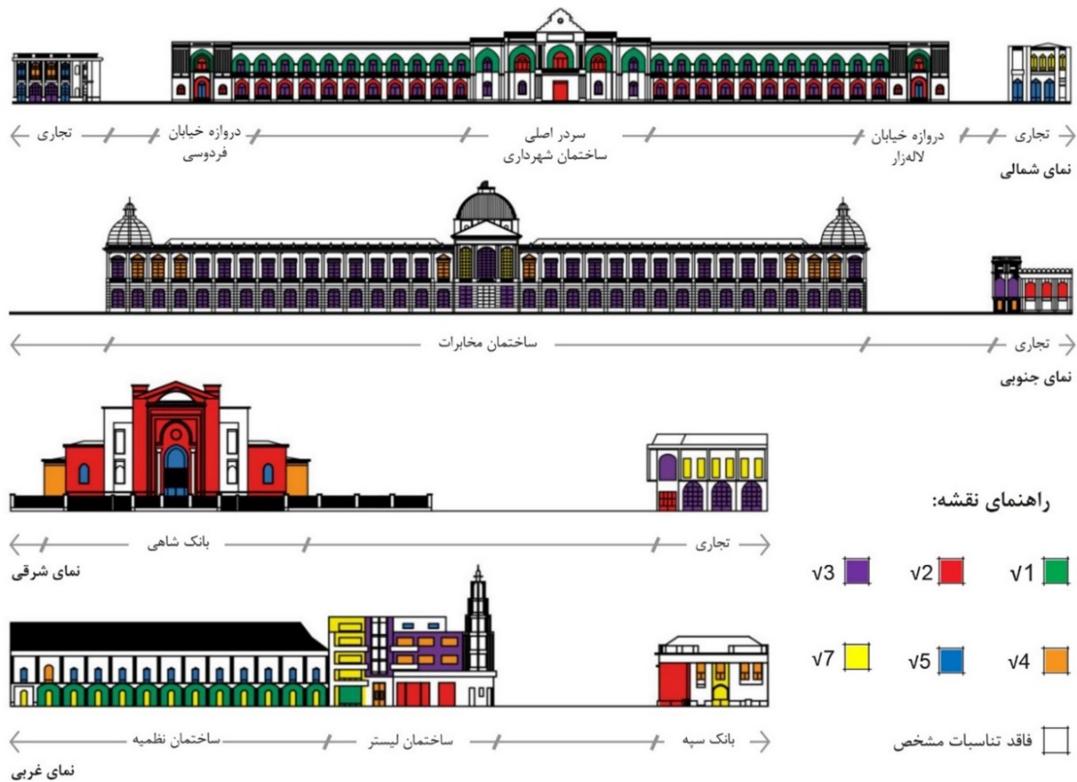
شکل ۸. ترسیمات هندسی بخشی از نمای غربی میدان تپخانه دوره اول (عهد ناصری)

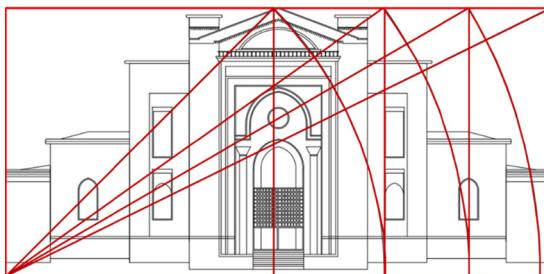
شکل ۷. ترسیمات هندسی بخشی از نمای شرقی میدان تپخانه دوره اول (عهد ناصری)

ساختمان‌های شاخص و مهم در هر دوره اختصاص داشته، انتخاب شده و تنشیات موجود در آن بر پایهٔ اعداد اصمّ ترسیم شده است. به این منظور، در دوره ابتدایی میدان، دو ساختمان بانک شاهی و سردر خیابان مریضخانه که به ترتیب متعلق به جداره‌های شرقی و غربی میدان بوده و در سیر تاریخی میدان نیز به نحوی مستمر حضور داشته‌اند، تعیین شدند.^۱ تنشیات موجود در کلیت بنای بانک شاهی (شکل ۷) به عدد ۷۵ اختصاص دارد و این موضوع در نمای دروازه خیابان مریضخانه (شکل ۸) عدد ۷۳ بوده است. در این راستا می‌توان بیان کرد که افزون بر حاکیت تنشیات اعداد اصمّ در جداره میدان در دوره قاجار ناصری، تنشیات ایرانی-اسلامی نیز (شکل ۸) در نمای میدان یافت می‌شود.

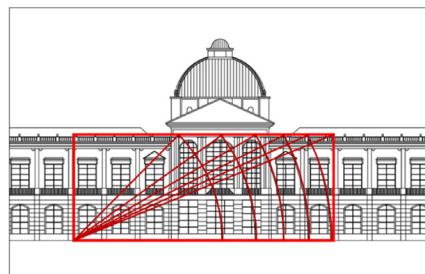
دوره اول (عهد ناصری): همان‌گونه که در شکل ۶ واضح است، بیشترین تنشیات به کار گرفته در هندسه اصلی نهادها و همچنین بازشوهای موجود در آن، مربوط به عدد ۷۱ بوده و پس از آن اعداد ۷۵ و ۷۷ و بیشترین فراوانی را به خود اختصاص داده‌اند. پیامون تنشیات به کار گرفته در نهادهای شاخص هر جداره مانند دروازه خیابان باب همایون و خیابان ناصری در نمای جنوبی میدان نیز می‌توان بیان کرد که عدد ۷۲ و ۷۴ یا ۷۱ به‌وقور در سطح نما یافت می‌شود. علاوه بر این نمای مناسب به بانک شاهی در جداره شرقی میدان نیز دارای تنشیات ۷۳ بوده که خود جزء تنشیات ایرانی-اسلامی محسوب می‌شود. نحوه محاسبهٔ تنشیات موجود در بدنهٔ میدان و تمامی اجزایی شکل دهنده به آن، با توجه به ترسیمات اعداد اصمّ بوده که شکل‌های ۷ و ۸ به عنوان نمونه، گویای این امر هستند. بر این اساس تکنیک‌هایی از جداره میدان که به

شکل ۹. بررسی تناسبات موجود در نمای میدان توپخانه دوره دوم (پهلوی اول)

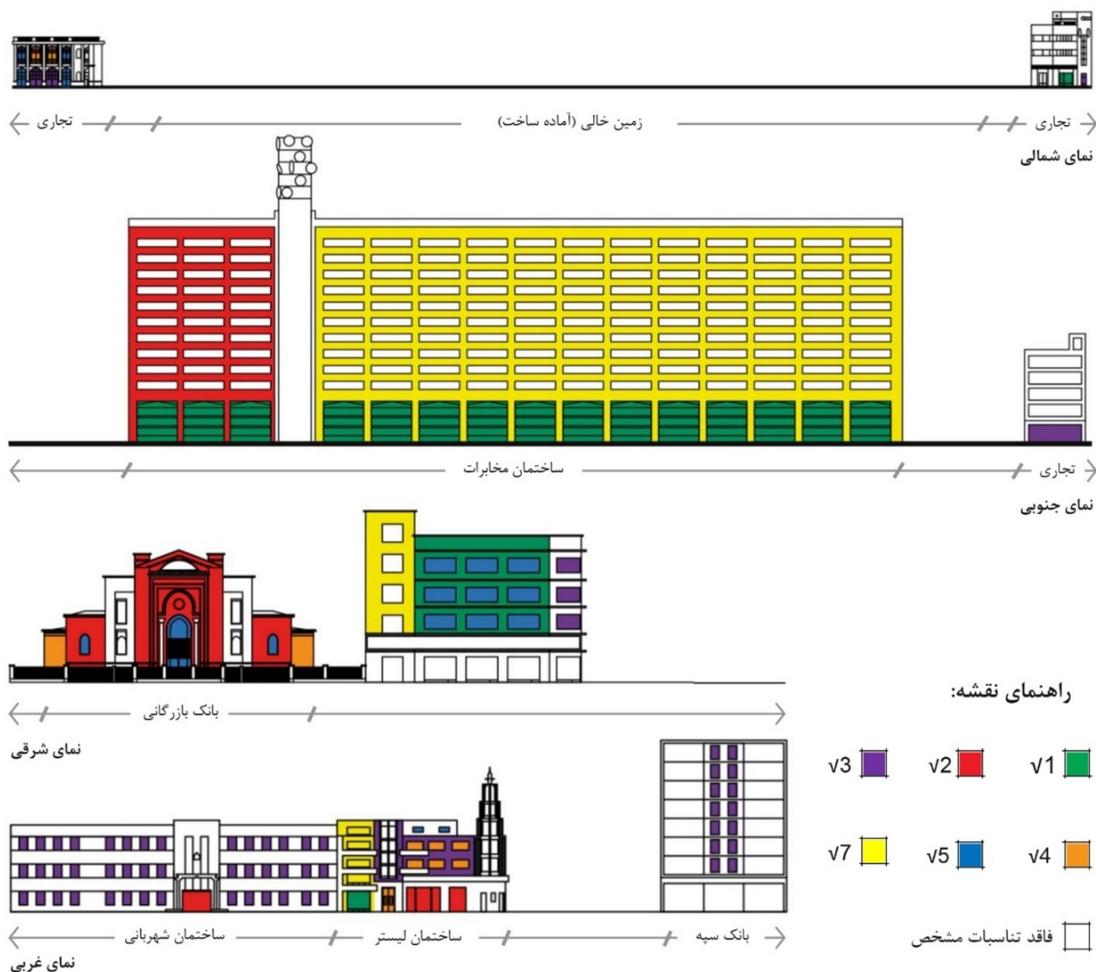
شکل ۱۱. ترسیمات هندسی بخشی از نمای شرقی میدان توپخانه دوره دوم

شکل ۱۰. ترسیمات هندسی بخشی از نمای جنوبی میدان توپخانه دوره دوم

جنوبی و شرقی به تناسب ۷۲ و ۷۳ اختصاص یافته است. افزون بر تناسبات نامبرده، می‌توان به تناسبات ۷۱ و ۷۵ نیز در ساختمان نظمیه، واقع در نمای غربی میدان اشاره کرد. همچنین بر اساس شکل‌های ۱۰ و ۱۱ که مربوط به ترسیم تناسبات هندسی ساختمان‌های مخابرات و بانک شاهی بوده است، درمی‌باییم که ساختمان بانک شاهی به رغم برخورداری از تغییرات و تحولات کالبدی و فرمی عده، تناسبات پیشین خود یعنی عدد ۷۵ را حفظ کرده است. علاوه بر این، تناسبات موجود در ساختمان مخابرات نیز عدد ۷۷ بوده که به موجب آن می‌توان تبیین کرد که در دوره پهلوی اول تناسبات موجود در نمای بنای‌های پیرامون میدان همگی متأثر از تناسبات ایرانی-اسلامی و بر پایه اعداد اصم بوده است.

دوره دوم (پهلوی اول): همان‌گونه که در شکل ۹ مشاهده می‌شود؛ بیشترین شاخص رنگی روی جداره‌های میدان مربوط به رنگ بنفسش و قرمز است که نشان از فراوانی تناسبات ۷۳ و ۷۲ دارد. در حقیقت تغییرات و تحولات روی داده در بناهای اطراف میدان در سیر گذار از دوران قاجار به پهلوی اول، به تناسبات طلایی‌ی ایرانی نزدیک‌تر شده است. به دیگر سخن، اگرچه در ساختار ظاهری جداره‌های سازنده میدان که مشتمل از ساختمان‌های شهرداری و مخابرات در جداره‌های شمالی و جنوبی و بانک شاهی در جداره شرقی بوده؛ جزئیاتی از معماری و فرهنگ غربی ریشه دواینده است، ولی اصول هندسی و نسبت‌های ایرانی-اسلامی به مثابه نمودهایی معرفه هوت و اصالت میدان همچنان حفظ شده‌اند. بر اساس جدول ۳ می‌توان بیان کرد که بیشترین تناسبات موجود در بازشوها و ورودی‌های موجود در سطح جداره‌های شمالی،

شکل ۱۲. بررسی تنشیات موجود در نمای میدان تپیخانه دوره سوم (پهلوی دوم)

به معماری دوره سوم میدان تپیخانه که مصادف با اواخر دوران پهلوی دوم و اوائل انقلاب اسلامی نیز است، می‌توان دریافت که به جهت ورود جریان عناصر به کار رفته در سطح نما بدون هیچ‌گونه تناسب مشخص و دلیل منطقی و گاه به صورت اتفاقی بروز یافته است. در حقیقت با توجه به شاخص‌های رنگی استفاده شده در شکل ۱۲ که نمایانگر تنشیات موجود در نمای میدان تپیخانه در دوره سوم بوده است، می‌توان نتیجه گرفت که بیشترین فراوانی رنگی مریوط به رنگ سفید بوده که نمودی از عناصر، بدون تناسب مشخص است. همچنین بیشتر شاخص‌های رنگی موجود در بدنه میدان منتبه به بنایانی باقی‌مانده از دوران پیشین بوده و در معماری سایر ساختمان‌ها به خصوص ساختمان مخابرات، مفهوم انتظام کالبدی و روابط هندسی امری فراموش شده است. افزون بر این، ترسیمات هندسی روی بدنه ساختمان‌های پیرامونی میدان (به جز ساختمان‌های موجود از دوره پیشین) قادر هر نوع تنشیات و ترکیب‌بندی هندسی مشخص بوده است. به دیگر سخن، با نگاهی

دوره سوم (پهلوی دوم): آنچه از شکل ۱۲ استنباط می‌شود نشان از ورود جریانی قادر هویت و اعتبار فرهنگی به معماری ایران را دارد. اکثریت خطوط و عناصر به کار رفته در سطح نما بدون هیچ‌گونه تناسب مشخص و دلیل منطقی و گاه به صورت اتفاقی بروز یافته است. در حقیقت با توجه به شاخص‌های رنگی استفاده شده در شکل ۱۲ که نمایانگر تنشیات موجود در نمای میدان تپیخانه در دوره سوم بوده است، می‌توان نتیجه گرفت که بیشترین فراوانی رنگی مریوط به رنگ سفید بوده که نمودی از عناصر، بدون تناسب مشخص است. همچنین بیشتر شاخص‌های رنگی موجود در بدنه میدان منتبه به بنایانی باقی‌مانده از دوران پیشین بوده و در معماری سایر ساختمان‌ها به خصوص ساختمان مخابرات، مفهوم انتظام کالبدی و روابط هندسی امری فراموش شده است. افزون بر این، ترسیمات هندسی روی بدنه ساختمان‌های پیرامونی میدان (به جز ساختمان‌های موجود از دوره پیشین) قادر هر نوع تنشیات و ترکیب‌بندی هندسی مشخص بوده است. به دیگر سخن، با نگاهی

جدول ۳. فراوانی تنشیات هندسی به کاررفته در میدان توپخانه از اوخر دوره قاجار تا پهلوی دوم

ردیف	پهلوی دوم				ردیف	پهلوی اول				ردیف	عهد ناصری				ردیف
	جنوبی	شمالی	غربی	شرقی		جنوبی	شمالی	غربی	شرقی		جنوبی	شمالی	غربی	شرقی	
۴	۱	۱	۱	۱	۶	-	۴	۲	-	۳۲	۹	۱۲	۸	۳	۷۱
۴	۱	-	۱	۲	۱۲	۱	۶	۲	۳	۴	۴	-	-	-	۷۲
۸	۱	۲	۴	۱	۱۷	۷	۶	۲	۲	۲	-	-	-	۲	۷۳
۳	-	۱	۱	۱	۹	۳	۱	۴	۱	۱	۱	-	-	-	۷۴
۶	-	۲	۱	۳	۸	-	۴	۲	۲	۲۱	۵	۷	۶	۳	۷۵
۴	۱	-	۲	۱	۶	-	۱	۴	۱	۲	-	-	۱	۱	۷۷
۲۶	۳	۶	۷	۱۰	۷	۲	-	۳	۲	۶	۲	۲	۱	۱	فائد تناسبات مشخص

همان گونه که در تصاویر ۴ تا ۱۰ مشاهده شد، تأکید بر تناسبات (مریع گون)، ۷۳ و ۷۵ مشهودتر است. این موضوع می‌تواند در طراحی جداره‌های معاصر به نوعی ارتباطی میان حال و گذشته برقار کند و ساختارهای با هویت را به ارمغان آورد. در پژوهش حاضر تأکید اصلی بر فراوانی و نسبت سطحی استنباطی از هر یک از تناسبات در میدان حکومتی توپخانه تهران بوده، ولی به پژوهشگران آنی پیشنهاد می‌شود مؤلفه‌هایی همچون «ارتفاع و طبقات»، «ریسم و ضرب‌آهنگ»، «پیوستار عناصر عمودی و افقی»، «تقارن»، «ابوان‌ها»، «پنجره‌ها» و «وروی‌های ابنيه شاخص میدان»، به‌ویژه در دوره اول و دوم مورد تحقیق دقیق تر قرار گیرد.

مشارکت نویسنده‌گان

میزان مشارکت نویسنده اول: ۵۰ درصد؛ نویسنده دوم: ۵۰ درصد است.

تشکر و قدردانی

از کلیه اساتید و خبرگان رشته‌های شهرسازی و معماری که در مسیر تأمین منابع و مدارک ما را همراهی و باری کردن، کمال تشکر و سپاسگزاری را داریم. مقاله حاضر حامی مادی و معنوی ندارد.

تعارض منافع

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که در نگارش این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافعی برای ایشان وجود نداشته است.

یادداشت‌ها

۱. از جمله بنای شاخص که در سیر تاریخی میدان کاربری و عملکرد خود را حفظ نموده، بنک شاهی بوده است. سایر ساختمان‌ها در دوره اول میدان که منتسب به دروازه خیابان‌های اصلی می‌باشند، در دوره‌های آنی دچار تغییر کاربری گردیده‌اند، بدین منظور جهت بررسی ترسیمات هندسی در دوره اول، بنک شاهی به عنوان بنای تکاراشونده و دروازه خیابان مریضخانه (عدم استمرار) جهت نمایش تناسبات هندسی انتخاب شده‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری

همان‌طور که اشاره شد، تناسبات یکی از عناصر مؤثر در شکل‌دهی به جداره‌های میدانی عمومی است. هویت کالبدی میدان امام خمینی^(۱) تهران نیز متأثر از ساختار نظام و هماهنگی موجود در نهایات آن و به‌ویژه ساختمان‌های شاخص پیرامونی میدان شکل یافته است. هرچند تقيیرات و تحولات ناشی از کارکرد زمان در تغييرات تناسبات مؤثر بود، اين موضوع می‌تواند استمرار تاریخي ماندگاری ابنيه، اثر شاخص و منداری را نمایش داده و تا چند دهه استمرار يابد. در باسخ به سؤال تحقیق می‌توان از وجود یک سیستم تناسباتی مشخص در ساخت و توسعه جداره‌های میدان توپخانه در دو دوره قاجار ناصری و پهلوی اول یاد کرد. در حقیقت ترسیمات هندسی که روی جداره‌های سازنده میدان (به جز دوره سوم) ادر متن مقاله به آن پرداختیم، همگی نشان از هماهنگی و اصولی مشخص در نحوه تصمیم‌گیری معماران سنتی ایران در طراحی و ساخت هر یک از بنایهای پیرامونی میدان را داشته، عاملی که در معماری بنایها به تدریج از اوخر دوره پهلوی دوم تا کنون به فرم‌شی سپرده شده است. فراوانی، پراکندگی و وسعت تناسبات ایرانی-اسلامی موجود در جداره‌های میدان که بر پایه اعداد اصم و خواص هندسی مریع و مربع مضاعف شکل گرفته بوده و پیوستگی آن‌ها در دوره‌های مختلف، نشان‌دهنده توجه طراحان به موضوع در سه دوره تحوّلاتی میدان است. در دوره اول (عهد ناصری)، اکثریت اجزا و عناصر موجود در جداره‌های میدان دارای تناسبات ایرانی بر پایه اعداد اصم بوده و تعداد اندکی از بخش‌های روی جداره میدان، فاقد تناسبات مشخصی هستند. در ادامه بیشترین فراوانی تناسبات در دوره دوم بر پایه نسبت‌های طلایی ایرانی (۷۲ و ۷۳) بوده و تعداد فضاهایی که در طول نهاده فاقد تناسبات مشخصی هستند، در مقایسه با دوره اول اندکی فزونی یافته‌اند. از جمله علل بروز این رویداد می‌توان به ورود ریشه‌های فرنگی ماب و بیگانه به معماری اصیل ایرانی اشاره کرد که از نمودهای آن می‌توان به اولین تجربیات برج‌سازی آن دوران یعنی ساختمان لیستر در نمای غربی تأکید داشت که بدون تناسب خاصی در زمینه میدان واقع شده است. اما در دوره سوم بیشترین فراوانی عددی مربوط به ستون فاقد تناسبات مشخص است و در مراحل بعدی تناسبات ۷۳ و ۷۷ نیز دیده می‌شود. همچنین در هندسه نهاده نیز تنوع فضایی، خلاقیت و بداعت موجود در دوران پیشین چندان مشاهده نمی‌شود.

صرف‌نظر از دوره سوم که تا حدودی مشابه با نهایات معاصر میدانی عمومی، با کاهش تناسبات و انتظامهای معنادار همراه شده بود، دوره اول و دوم، نمایانگر تأکید در عین تنوع تناسبات ایرانی متکی بر اعداد اصم بوده است.

- منابع ■
- [1] Mosavi Sarvneh Baghi, E., Sadeghi, A.R. Urban design process on urban facades with emphasis on improving the quality of visual aesthetics of town scape. Case study: ahmadabad street, Mashhad. *Journal Urban and Rural Management*, 2016; 15(43): 99-114. URL: <http://ijurm.imo.org.ir/article-1-970-en.html> [In Persian]
- [2] Esmaili, F., Charehjoo, F., Hoorijani, N. Analyzing and Evaluating Facades with a Special Approach to Visual Aesthetics Using the Grid Method (Case Study: Enqelab Street in Sanandaj). *Journal of Bagh-e Nazar*, 2020 Mar 20; 17(82): 69-84. DOI: [10.22034/bagh.2019.165147.3934](https://doi.org/10.22034/bagh.2019.165147.3934).
- [3] Holmes EA, Hales SA, Young K, Di Simplicio M. Imagery-based cognitive therapy for bipolar disorder and mood instability. Guilford Publications, 2019 Apr 22. ISBN: 9781462539055. URL: <https://www.guilford.com>.
- [4] Ghahramanpour, A., Keshmiri, H., Karimi, B. Investigating and measuring the criteria affecting the physical identity of the city streets (Case Study of Hafez Street, Shiraz). *Journal of Sustainable Architecture and Urban Design*, 2020 May 21; 8(1): 133-119. DOI: [10.22061/jaud.2019.4396.1315](https://doi.org/10.22061/jaud.2019.4396.1315).
- [5] Kaymaz, I. *Urban Landscapes And Identity*. In Murat Özavuz (Ed.) *Advances In Landscape Architecture*. London: Intechopen, 2013 Jul 1. DOI:[10.5772/55754](https://doi.org/10.5772/55754).
- [6] Ahmadi, F., Khajeh, O. Urban Landscape Impact On The Social Behavior Of Citizens (Case Study Of Julfa And Zainabieyeh Districts Of Isfahan). *OIDA International Journal Of Sustainable Development*, 2015 Jul 30; 8 (7): 47-57. Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=2667305>.
- [7] Beske, J. L. How Urban Form Effects Sense Of Community: A Comparative Case Study Of A Traditional Neighborhood And Conventional Suburban Development In Northern Virginia (Unpublished Master Thesis). Iowa State University, Iowa, USA, 2007. DOI: [10.31274/rtd-180813-15852](https://doi.org/10.31274/rtd-180813-15852).
- [8] Fardpour, S., Dolatabadi, F., Mahdavi Nejad, M.J. Reading the Schema of the Contemporary Urban Building Façade of Tehran in the First and Second Pahlavi Eras. *Armanshahr Architecture & Urban Development Journal*, 2021 Aug 23; 14(35): 141-154. DOI: [10.22034/AUD.2020.204911.2018](https://doi.org/10.22034/AUD.2020.204911.2018).
- [9] Fardpour, S., Mahdavi Nejad, M.J., Dolatabadi, F. Contemporization of the concept of Semantic Authenticity in Tehran's Architectural City Scape. *Hoviat shahr Journal*, 2022 Jun 22; 16(2): 5-16. DOI: [10.30495/hoviatshahr.2022.17740](https://doi.org/10.30495/hoviatshahr.2022.17740).
- [10] Pourjavadasl, B. & Beyti, H. Applying Approaches Driven from the Facades of Historic Houses to the Facades of New Buildings (Case Study: Historic Houses of Tabriz). *Bagh-e Nazar*, 2022 May 1; 19(107): 95-112. DOI: [2021.296407.4953BAGH1](https://doi.org/10.296407.4953BAGH1).
- [11] Abdulahi, M., Qasemzadeh, B., Rahbari pour, K. The effect of the view of historical buildings on the mental image of the citizens of Tabriz city (Case study: passing the historical street of Tarbiat). *Journal of Iranian Islamic City Studies*, 2013; 13(11): 65-71. URL: <https://www.sid.ir/paper/480621/fa>. [In Persian]
- [12] Attarian, K., Momeni, K., Masudi, Z. The study of Courtyard Proportions in Safavid Mosques of Isfahan. *Scientific Journal of Motaleate-e Tatbiqi-e Honar*, 2016 Feb 10; 5(10): 67-81. DOI: [10.1.23453842.1394.5.10.3.7](https://doi.org/10.1.23453842.1394.5.10.3.7).
- [13] Ziaenia, M.H., hashemi zarj abad, H. The Golden Proportion and System of Islamic- Iranian proportions in Qaen Mosque. *Journal of Conservation and Architecture in Iran*, 2016; 6(11): 89-99. DOI: [10.1001.1.23453850.1395.6.11.7.0](https://doi.org/10.1001.1.23453850.1395.6.11.7.0). [In Persian]
- [14] Balilan, L., Hasanpour Lomer, S. Geometric patterns and Golden proportion common language of architecture and art in the Abya-
- neh village. *Journal of Architecture in hot and dry climate*, 2019 Jun 22; 7(9): 46-68. DOI: [10.1001.1.26453711.1398.7.9.3.2](https://doi.org/10.1001.1.26453711.1398.7.9.3.2).
- [15] javadi Nodeh, M., Shahcheraghi, A., Andalib, A. An Investigation of the Golden Proportions and Geometric Principles Derived from Nature in the Structural Components of the Traditional Houses (Case Study: Qajar Houses in Ardabil). *Journal of Bagh-e Nazar*, 2022 Aug; 19(110): 35-50. DOI: [10.22034/BAGH.2022.295674.4973](https://doi.org/10.22034/BAGH.2022.295674.4973).
- [16] Vahdat, S., Sajjadzadeh, H., karimi Moshaver, M. Conceptualizing the factors affecting of streetscape to promote the legibility of urban spaces (Case Studies: Hamedan inner city streets). *Motaleate Shahri Journal*, 2015 Aug 1; 4(15): 17-36. URL: https://urbstudies.uok.ac.ir/article_13801.html?lang=fa. [In Persian]
- [17] Vahidbafandeh, M., Imani Shamloo, J. The Application of Meta-analysis Technique in Identifying Effective Dimensions and Criteria in Designing the Facades of Historical Axes with an Emphasis on the Mental Image of Citizens. *Urban Structure and Function Studies (USFS)*, 2023 May 22; 10(35): 107-140. DOI: [10.22080/USFS.2023.4131](https://doi.org/10.22080/USFS.2023.4131).
- [18] Golkar, K. Exploring the definition of urban design. Tehran: Samin Novin, 1999. [In Persian]
- [19] Pakzad, J. Phenomenology of Residential Building Façade and the Evolution Process of its Expectations. *Journal of Fine Arts University of Tehran*, 2003; 1(14): 91-102. URL: <https://www.sid.ir/per/416721/fa>. [In Persian]
- [20] Moazzami, M. Explanation of the cultural components affecting Iranian architecture in the contemporary period (Ph.D Thesis). Tehran: Tehran University, 2012. [In Persian]
- [21] Asgari, A., Mohammadi Salek, M. Assessing the Methodology of Design-by-Analogy with Historical Elements in Iranian Contemporary Architecture. *Raf Quarterly Scientific Journal of Architecture, Restoration and Urbanism*, 2021 Jul 23; 1(1): 19-38. URL: https://www.rafmagz.com/article_134697.html. [In Persian]
- [22] Asgari, A.; Fadaee Mehrabani, V., Fathi , R. The Growth of Empty Space in the Architectural Anatomy of Tehran Houses (From Late Qajar Period to the Beginning of the Islamic Republic). *Journal of Art & Civilization of the Orient*, 2023 Dec 22; 10(38):45-62. DOI: [10.2236644.1268JAC01](https://doi.org/10.2236644.1268JAC01).
- [23] Mokhtari, I. The heritage of modern Iranian architecture. Cultural Research Office,2011. [In Persian]
- [24] Kamelnia, H., Mahdavinejad, M.J. Getting to know contemporary architecture from east to west: examining the basics, the concepts of the roots of its formation. Tehran: Royal Institute of Architectural Science, 2019. [In Persian]
- [25] Pourzargar, M., Abedini, H. Reading the Hidden Geometry in the Historic City and the Impact of Modern Evolution on It; Case Study: Sabze-Meydan, Tehran. *Journal of Naqshejahan*, 2020 Oct 10; 10(3): 231-238. DOI: [10.1001.1.23224991.1399.10.3.1.1](https://doi.org/10.1001.1.23224991.1399.10.3.1.1).
- [26] Nasr, T., Majedi, H. The Significance of "Identity" in Urban Planning. *Armanshahr Architecture & Urban Development Journal*, 2013 Mar; 6(11): 269-277. URL: https://www.armanshahrjournal.com/article_33478.html. [In Persian]
- [27] Hooshmand Shaban Abadi, F., Valibeig, N., Behzadfar, M., Faizi, M. A Comparative Study of Tehran's Governmental and Non-Governmental Squares in the Area of Urban View. *Journal Bagh-e Nazar*, 2020 Mar 20; 17(82): 47-58. DOI: [10.22034/bagh.2019.172530.4006](https://doi.org/10.22034/bagh.2019.172530.4006)

- [28] Nejad Ebrahimi, A., Yaghoubloo, M. An Introduction to Theoretical Geometry in Architecture. Research in Arts and Humanities, 2019; 4: 19-33. ISSN: 2538-6298. URL: <http://rahs.ir/post.aspx?id=610>. [In Persian]
- [29] Ansari, M., Akhot, H., Taqvai, A. A research on the historical course of proportional adjustment systems in architecture with an emphasis on practical and aesthetic. Art Month Book, 2011; 14(151): 46-58. URL: <https://www.noormags.ir/view/en/articlepage/791782>. [In Persian]
- [30] Pirnia, M.K., Memarian, G.H. Getting to know Iran's Islamic architecture, "Urban and Building Suburban". Tehran: Soroush Danesh, 2011. [In Persian]
- [31] Ozkan, O. Dogan, F. Cognitive Strategies Of Analogical Reasoning In Design: Differences Between Expert And Novice Designers. Design Studies, 2013 Mar 1; 34 (2): 161-192. DOI: <10.1016/j.desstud.2012.11.006>.
- [32] Noghrehkar, A. An introduction to Islamic identity in architecture. Tehran: Department of Housing and Urban Development, 2008. [In Persian]
- [33] Moosavi, F. Perspective on Golden Ratio (ϕ). Science Cultivation, 2017 Dec 21; 7(1): 39-52. DOR: <20.1001.1.2008935.1395.07.1.6>.
- [34] Posamentier, A. S. , Lehmann, I. The Glorious Golden Ratio. New York: Prometheus Books, 2012. ISBN: 978-1-61614-423-4 . URL: <https://didaktik.mathematik.hu-berlin.de>.
- [35] Khamjane A., Benslimane R. A computerized method for generating Islamic star patterns. Computer-Aided Design. 2018 Apr 1; 1(97):15-26. DOI: <10.1016/j.cad.2017.11.002>.
- [36] Pour Ahmadi, M., Yousefi, M., Sohrabi, M. The Ratio of Length to Width in the Main Spaces of Traditional Houses of Yazd: A test for Pirnia's Statement on Iranian Golden Rectangle. Journal of Fine Arts University of Tehran, 2011 Sep 23; 3(47): 69-77. DOR: <20.1001.1.22286020.1390.3.47.7.3>.
- [37] Dabbour, L. M. Geometric Proportions: The Underlying Structure of Design Process For Islamic Geometric Patterns. Frontiers Of Architectural Research, 2012 Dec 1; 1 (4): 380–391. DOI: <10.1016/j foar.2012.08.005>.
- [38] Najafi, M. A Recognition of Toopkhaneh Square, Tehran. Soffeh Journal, 2012 Aug 22; 22(1): 121-133. URL: https://soffeh.sbu.ac.ir/article_100127.html?lang=en.
- [39] Mohammadzadeh Mehr, F. Tehran Artillery Square: A look at the course of continuity and transformation in urban spaces. Tehran: Payam Sima Design and Publishing Company, 2003. [In Persian]
- [40] Najafi, M., Ahari, Z. Dar al-Khalifah Naseri Artillery Field "Iranian mentality and another's approach". Tehran: Rozeneh, 2014. [In Persian]
- [41] Rezaei, M. Expanding Walkability in Tehran's Historic Downtown Case Study: Streets Leading to the Imam Khomeini Square (Maidan-e Tup-khana). Int. J. Architect. Eng. Urban Plan, 2022 Apr 10; 32(2): 1-16, DOI: <10.22068/ijaup.619>.

